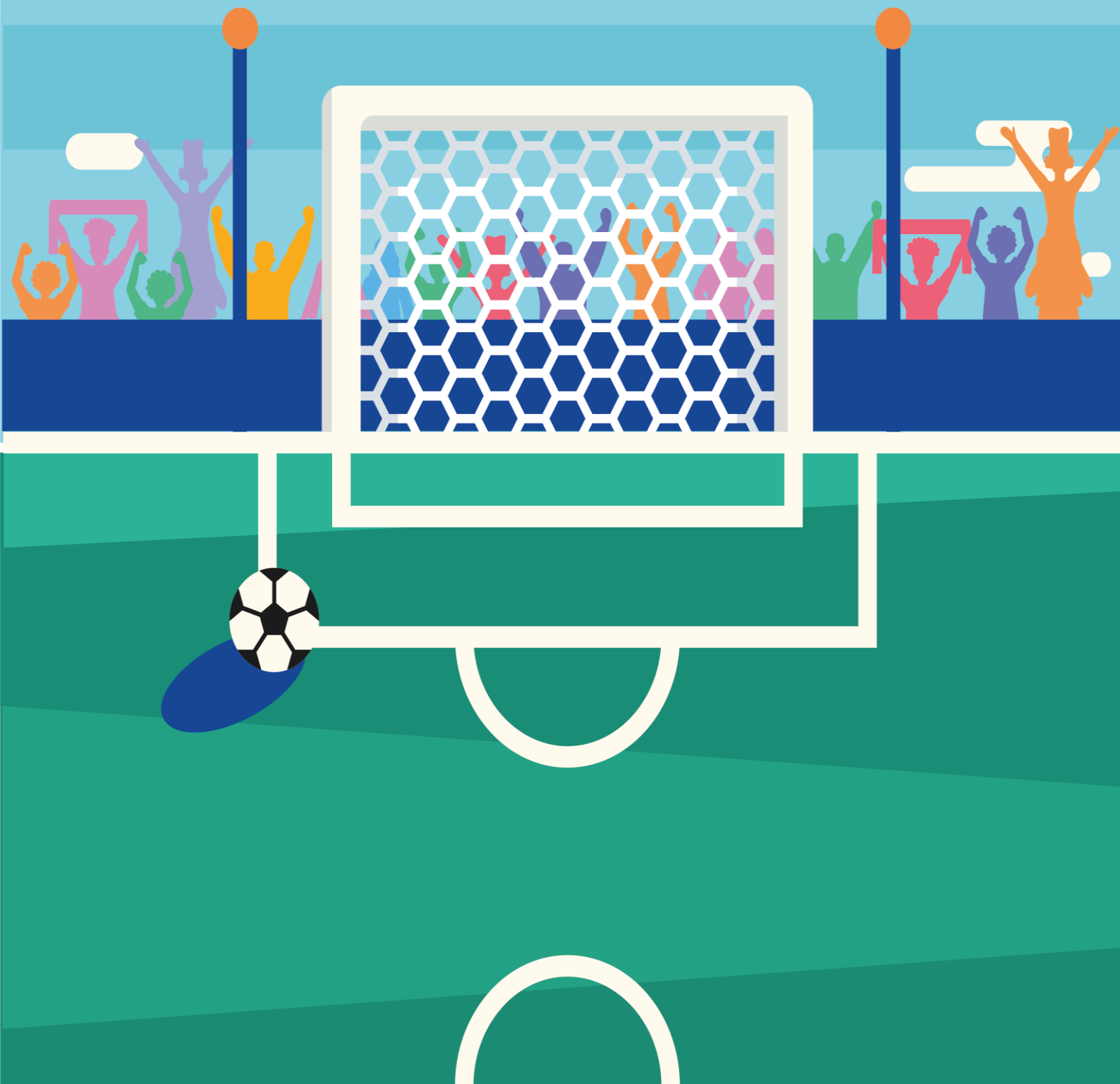

Εκπαίδευση των παικτών σας για τον ρατσισμό

Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό

Σχέδιο μαθήματος 1 για προπονητές (σχετικό με την ενότητα 2)¹

Αναπτύχθηκε από το URIT

Τίτλος μαθήματος	Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό
Ομάδα-στόχος	Νέοι παίκτες στο μη-επαγγελματικό ποδόσφαιρο
Μαθησιακά αποτελέσματα αυτής της δραστηριότητας	Μετά την ολοκλήρωση αυτής της δραστηριότητας, οι παίκτες σας θα πρέπει να είναι σε θέση: - Να αντιληφθούν τι εννοούμε με τους όρους ρατσισμός και διακρίσεις- Να εντοπίσουν και να εξηγούν τον ρατσισμό και τις διακρίσεις,- Να κατονομάζουν, να εξηγούν και να παρέχουν παραδείγματα για διάφορες μορφές έκφρασης του ρατσισμού
Διάρκεια δραστηριότητας	1 ώρα
Προετοιμασία	Προετοιμάστε το θεωρητικό περιεχόμενο του μαθήματος και τις πρακτικές ασκήσεις και βεβαιωθείτε ότι έχετε στη διάθεσή σας όλους τους εκπαιδευτικούς πόρους και το υλικό που θα χρειαστείτε. Προϋποθέσεις των παικτών: βασικές γνώσεις και πληροφορίες σχετικά με την πολυμορφία και την ένταξη

¹ Από <https://www.nytimes.com/2017/09/27/learning/lesson-plans/first-encounters-with-race-and-racism-teaching-ideas-for-classroom-conversations.html>

Θέματα	Δραστηριότητες μάθησης	Διάρκεια σε λεπτά (ενδεικτικά)	Μέθοδοι κατάρτισης (π.χ. παρουσίαση, ομαδική δραστηριότητα κ.λπ.)	Απαιτούμενα υλικά & εξοπλισμός
Ρατσισμός και διακρίσεις: ορισμοί, παραδείγματα, μορφές έκφρασης	Εισαγωγή - Καλωσορίστε την ομάδα και ενημερώστε τα μέλη της ότι σήμερα θα πραγματοποιήσετε μια διαφορετική συνάντηση/προπόνηση και θα συζητήσετε για τον ρατσισμό. Επισημάνετε τη σημασία του θέματος και σημειώστε ότι αν κάποιος από τους συμμετέχοντες αισθάνεται άβολα σε οποιοδήποτε σημείο της κατάρτισης, μπορεί να σας ενημερώσει ή να κάνει ένα διάλειμμα.- Χρησιμοποιήστε την παρουσίαση Powerpoint, για να παρουσιάσετε στους συμμετέχοντες το θέμα. Το Powerpoint σας μπορεί να βασίζεται στο περιεχόμενο της Ενότητας 2 του Εκπαιδευτικού Προγράμματος του TACKLE και θα πρέπει να καλύπτει τα εξής: ο Παρουσιάστε τους διάφορους ορισμούς και τις διάφορες μορφές (ατομικές και θεσμικές) του ρατσισμού και των διακρίσεων,ο Εξηγήστε ότι ο ρατσισμός μπορεί να είναι φανερός/κρυφός, άμεσος/έμμεσος (περιστασιακός), συνειδητός/ασυνείδητος και δώστε παράδειγμαο Δώστε παραδείγματα ρατσιστικών πράξεων και τονίστε γιατί τέτοια περιστατικά έχουν καταστροφικές συνέπειες για τα άτομα και την κοινωνία. Σημείωση: βεβαιωθείτε ότι τα παραδείγματα ανταποκρίνονται στην ηλικιακή ομάδα των παικτών σας.	15 λεπτά	Παρουσίαση	ΡΡΤ που δημιουργήθηκε από τον προπονητή - χρησιμοποιώντας πληροφορίες που παρέχονται από την Ενότητα 2 του προγράμματος σπουδών TACKLE Φορητός υπολογιστής/PC Προβολέας Η/Υ Σύνδεση στο Διαδίκτυο

	<u>Ατομικός προβληματισμός</u> Με βάση τις πληροφορίες που δόθηκαν από την παρουσίαση, δώστε χαρτιά και στυλό/μολύβια σε όλους τους παίκτες. Ζητήστε τους: - Να εξετάσουν το ερώτημα: "Ποια είναι η πρώτη σας εμπειρία που έχει να κάνει με τη φυλή και/ή τον ρατσισμό;"- Να γράψουν για την εμπειρία τους - σημειώστε ότι μπορούν να την κρατήσουν ιδιωτική.	15 λεπτά	Ανάγνωση Ατομική εργασία	Παράρτημα 1 (φύλλα χαρτιού και στυλό/μολύβια για όλους τους παίκτες)
	<u>Ομαδική εργασία</u> - Χωρίστε τους συμμετέχοντες σε 4 ομάδες- Δώστε σε κάθε ομάδα μία ιστορία από τη σειρά "Πρώτες συναντήσεις με το ρατσισμό" (Παράρτημα 1)- Ζητήστε από τους παίκτες να διαβάσουν ατομικά την ιστορία που τους δόθηκε και να καταγράψουν τυχόν λέξεις ή φράσεις που ξεχωρίζουν, συναισθήματα που αναδύονται ή σκέψεις που έχουν (και φυλάξτε αυτές τις σημειώσεις για μια μεταγενέστερη δραστηριότητα)- Αφού διαβάσουν τις ιστορίες ατομικά, ζητήστε τους να συζητήσουν στην ομάδα τους μια σειρά από ερωτήσεις (Παράρτημα 2)- Ζητήστε από κάθε ομάδα να ορίσει έναν εκπρόσωπο, ο οποίος θα παρουσιάσει στους υπόλοιπους την ιστορία που διάβασαν και συζητήσαν μαζί με τους προβληματισμούς τους σχετικά με τις ερωτήσεις που δόθηκαν από τον προπονητή	30 λεπτά	Ομαδική εργασία	- Ομαδική εργασία- Φύλλα χαρτιού και στυλό/μολύβια για κάθε ομάδα- - Παράρτημα 1- - Παράρτημα 2- - Παράρτημα 3

	- Κατά τη διάρκεια των παρουσιάσεων, παροτρύνετε τους υπόλοιπους συμμετέχοντες να επισημάνουν τυχόν σκέψεις ή πράγματα που τους έκαναν εντύπωση- Μετά τις παρουσιάσεις, ανοίξτε και καθοδηγήστε μια συζήτηση με όλους τους συμμετέχοντες χρησιμοποιώντας τις ερωτήσεις που βρίσκονται στο παράρτημα 3			
Ανακεφαλαίωση	Κάντε μια σύντομη ανακεφαλαίωση των θεμάτων που καλύφθηκαν κατά την εκπαίδευση και ζητήστε από τους παίκτες να μοιραστούν τις σκέψεις τους σχετικά με την εμπειρία.	10 λεπτά		
Περαιτέρω/μεταγενέστερες δραστηριότητες	Ιδέες για περαιτέρω δραστηριότητες (σε επόμενο μάθημα ή σε περίπτωση μαθημάτων που διαρκούν περισσότερο από 1 ώρα): (1) Μπορείτε να βάλετε τους παίκτες να βγάλουν τις λέξεις και τις φράσεις που σημείωσαν διαβάζοντας τις δικές τους ιστορίες και ακούγοντας τις ιστορίες των άλλων, να καταγράψουν τις λέξεις σε ένα σύννεφο λέξεων, να μοιραστούν το σύννεφο λέξεων με την τάξη και να συζητήσουν τι βλέπουν ρωτώντας τους: - Τι βλέπετε στο σύννεφο λέξεων;- Είναι ως επί το πλείστον αρνητικό, θετικό ή κανένα από τα δύο;- Ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας;- Είναι κάποιες λέξεις μεγαλύτερες (ή επαναλαμβάνονται περισσότερες από μία φορές) από άλλες, και αν ναι, γιατί;- Τι μοτίβα παρατηρείτε; (2) Ζητήστε από τους παίκτες να γράψουν τις δικές τους ιστορίες για θέματα εθνικότητας, φυλής και ρατσισμού. Μπορούν να	30 λεπτά		

	χρησιμοποιήσουν αυτά που έγραψαν στην αρχή σχετικά με τις πρώτες τους εμπειρίες με θέματα εθνικότητας, φυλής ή ρατσισμού ή μπορεί να γράψουν για κάποια άλλη στιγμή στη ζωή τους όπου η φυλή ή εθνικότητα έπαιξαν ρόλο. Κατά τη συγγραφή των ιστοριών τους, μπορείτε να τους ζητήσετε να προβληματιστούν σχετικά με τα ακόλουθα: - Πώς αισθανθήκατε όταν συνέβαινε, το βιώνατε ή όταν ήσασταν μάρτυρας ενός τέτοιου περιστατικού;- Ποια ήταν η δική σας αντίδραση και ποια ήταν η αντίδραση των άλλων γύρω σας;- Τι αντίκτυπο είχε σε εσάς; Τι μάθατε από την εμπειρία αυτή; Σας άλλαξε η συνάντηση με κάποιον τρόπο, και αν ναι, πώς;	30 λεπτά		

Παράρτημα 1:

Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό - Ιστορία 1: Ακολουθούμενος από έναν αστυνομικό

Riley Lockett, 16, Youth Radio

Όκλαντ, Καλιφόρνια.

Μαύρος

Πριν από περίπου δύο μήνες, περπατούσα από το σχολείο προς τον σταθμό του τρένου, πίνοντας σόδα και ακούγοντας ένα podcast, όταν παρατήρησα μια μπλε στολή να με ακολουθεί σαν σκιά. Ήταν ένας λευκός αστυνομικός. Με παρατηρούσε σαν να ήταν ο Εξολοθρευτής, προσπαθώντας να δει αν αποτελούσα απειλή. Δεν με είχε σταματήσει ποτέ ξανά αστυνομικός. Αλλά δεν φοβήθηκα ούτε καν αγχώθηκα. Ήμουν προετοιμασμένος.

Η μητέρα μου πάντα με προετοίμαζε για: μια καλή εκπαίδευση, μελλοντική εργασιακή ασφάλεια και, κυρίως, το θεσμικό ρατσισμό. Κάθε φορά που περνούσαμε από ένα περιπολικό, έλεγε στην αδελφή μου και μένα τι πρέπει να κάνουμε αν και όταν μας σταματήσει ένας αστυνομικός. Επαναλαμβάναμε απρόθυμα ό,τι έλεγε: "Διατηρήστε οπτική επαφή, σταθείτε ίσια, μιλήστε όταν σας μιλούν, όχι απότομες κινήσεις".

Ως παιδιά, ποτέ δεν καταλάβαμε γιατί μας έκανε αυτή τη σχολαστική εκπαίδευση. Τότε, όταν ήμουν 12 ετών, ο Τρέιβον Μάρτιν σκοτώθηκε. Παρόλο που δεν ήταν αστυνομικός αυτός που τον σκότωσε, άρχισα να καταλαβαίνω για τι μας προετοίμαζε. Παρόλο που ζούμε σε ένα ήσυχο προάστιο του Όκλαντ, βρισκόμαστε σε μια πόλη όπου ένας αστυνομικός θεωρείται συχνότερα απειλή παρά φίλος. Ως νεαρός μαύρος, ξέρω ότι ένας αστυνομικός μπορεί να με πυροβολήσει όπου κι αν βρίσκομαι - και ίσως ειδικά στη μέση της Ορίντα, της κυρίως λευκής πόλης όπου με σταμάτησαν για πρώτη φορά.

"Υπάρχει κάποιο πρόβλημα, αξιωματικέ;" Ρώτησα με την πιο ευκρινή, ώριμη, αλλά μη βίαιη φωνή μου. "Όχι. Πώς σε λένε;"

"Ράλι Λόκετ".

"Πόσο χρονών είσαι;"

"Δεκαέξι."

"Πού πας σχολείο;"

"Στην Ακαδημία Ορίντα, λίγο πιο πάνω από το λόφο. Αλλά μένω στο Όκλαντ".

"Έχεις ταυτότητα;"

"Ναι, ορίστε."

Ένωσα σαν να έπαιζα ένα ρόλο τον οποίο πρόβαρα όλη μου τη ζωή. Κοίταξε την ταυτότητά μου και μετά εμένα, ενώ μου την έδινε πίσω. Άνοιξε το ραδιόφωνό του και μουρμούρισε σε αυτό κάποιες αηδίες. Μετά μου είπε

"Είσαι ελεύθερος να φύγεις", μου είπε με έναν τόνο που το έκανε να ακούγεται σαν το μυαλό του να ήταν σε κάτι άλλο.

Ένωσα αρκετά τολμηρός για να ρωτήσω: "Ποιο ήταν το πρόβλημα, αξιωματικέ;"

"Ω, κάποιος τύπος λήστεψε ένα ψιλικατζίδικο μερικούς δρόμους πιο πέρα", μου είπε. "Έφυγε προς αυτή την κατεύθυνση και η περιγραφή σου ταιριάζει".

Ποτέ δεν χρειάστηκε να έρθω αντιμέτωπος με το χρώμα του δέρματός μου σε κάτι άλλο εκτός από έναν καθρέφτη. Έτσι, όσον αφορά τις αλληλεπιδράσεις με την αστυνομία, θα έλεγα ότι η πρώτη μου πήγε αρκετά καλά. Ξέρω ότι θα υπάρξουν πολλές ακόμα καθώς θα μεγαλώνω.

Έτσι, καθώς ο αστυνομικός με ανέκρινε, αποφάσισα να κάνω πράξη αυτό που κήρυττε η μαμά μου.

Το να περάσω την παιδική μου ηλικία κάνοντας πρόβες για την ημέρα που ένας αστυνομικός θα με σταματούσε μπορεί να ακούγεται τρομακτικό. Και γνωρίζω ότι δεν είναι κάτι που οι γονείς όλων των φυλών αισθάνονται την ανάγκη να διδάξουν στα παιδιά τους. Αλλά την ημέρα που συνέβη πραγματικά, ήμουν ευγνώμων, τουλάχιστον, που η μαμά μου φρόντισε να είμαι έτοιμος.

Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό - Ιστορία 2: Προσβολή εναντίον μου

Marianne Nacanaynay, 15, Youth Radio

Mountlake Terrace, Wash.

Φιλιπινέζα

Την πρώτη φορά που κάποιος με έβρισε ρατσιστικά, ήμουν σε μια πιτσαρία στο Έβερετ, μια πόλη στη δυτική πολιτεία της Ουάσινγκτον. Ένας από τους φίλους μου που δουλεύει μαζί μου στην εφημερίδα του λυκείου μας ήθελε να πάμε για ένα γρήγορο μεσημεριανό, και το μαγαζί ήταν ήδη γεμάτο με μια ουρά που εκτεινόταν γύρω από το τετράγωνο. Περίμενα έξω από το εστιατόριο και μιλούσα στο τηλέφωνο, όταν με την άκρη του ματιού μου είδα δύο τύπους να περνούν. Ήταν νεαροί - έφηβοι ή 20άρηδες - με ανοιχτόχρωμο δέρμα και ξανθά/καφέ μαλλιά. Καθώς με προσπέρασαν, τους άκουσα να γελάνε και να λένε, "(ρατσιστική έκφραση απέναντι σε άτομα ασιατικής καταγωγής) chink".

Ξαφνιάστηκα και δυσκολεύτηκα να επεξεργαστώ αυτό που μόλις είχα ακούσει. Δεν εκπλάγηκα. Εξάλλου, ήμουν μια Φιλιπινέζα δημοσιογράφος που κάλυπτε μια συγκέντρωση του Τραμπ.

Η πολιτεία της Ουάσινγκτον τείνει να είναι εξαιρετικά φιλελεύθερη. Είχαμε τον πρώτο εκλεγμένο παντρεμένο ομοφυλόφιλο δήμαρχο μιας μεγάλης αμερικανικής πόλης. Νομιμοποιήσαμε τη χρήση μαριχουάνα για λόγους ψυχαγωγίας. Μέχρι πρόσφατα, οι Ρεπουμπλικάνοι που ήξερα εδώ ήταν ως επί το πλείστον "στην ντουλάπα", με την έννοια ότι δεν μιλούσαν πολύ για τις απόψεις τους δημοσίως. Αλλά έμαθα ότι αυτό δεν σημαίνει ότι ο ρατσισμός δεν υπάρχει στην Ουάσινγκτον - απλώς είναι συνήθως ένας λιγότερο εμφανής.

Μεγαλώνοντας, ζούσα στο Όμπερν, ένα προάστιο νότια του Σιάτλ, και δεν υπήρχαν πολλά άλλα παιδιά που έμοιαζαν με μένα. Τότε, αυτό δεν με ενοχλούσε, επειδή δεν σκεφτόμουν πολύ τη φυλή. Η οικογένειά μου με μεγάλωσε με φράσεις όπως "Οι άνθρωποι είναι άνθρωποι" και "Αυτό που μετράει είναι ποιος είσαι μέσα σου".

Θυμάμαι τη φορά που ένας λευκός συμμαθητής μου ήρθε στο σπίτι μου για δείπνο. Σερβίραμε adobo, που είναι κοτόπουλο ή χοιρινό που έχει μαριναριστεί σε σάλτσα σόγιας ή ξύδι και στη συνέχεια τηγανίζεται, και ube, ένα επιδόρπιο από μωβ γλυκοπατάτες. Το κορίτσι δοκίμασε ευγενικά τα πάντα, αλλά κυρίως έσπρωχνε το φαγητό γύρω από το πιάτο. Όταν τη

ρώτησα γι' αυτό αργότερα, είπε ότι οι γεύσεις δεν της ήταν οικείες. Στη συνέχεια, στην έκτη τάξη μετακομίσαμε στο Mountlake Terrace, ένα προάστιο περίπου 20 λεπτά βόρεια του Σιάτλ με αξιοσημείωτο ασιατικό πληθυσμό. Καθώς είχα περισσότερους Ασιάτες φίλους, ανακάλυψα ότι σκεφτόμουν διαφορετικά τις αλληλεπιδράσεις μου με τους λευκούς συμμαθητές μου.

Έφερα ένα πιάτο με το ίδιο αδοβο σε ένα πάρτι και ο κόσμος το λάτρεψε. Έχοντας ανθρώπους που συμπαθούν τον πολιτισμό μου, ένιωθα και εγώ πιο άνετα με αυτόν.

Έτσι, μετά από χρόνια που σιγά σιγά ανοίχτηκα και ένιωθα περήφανη για την εθνικότητα και τον πολιτισμό μου, το να ακούω δύο αγόρια να με αποκαλούν "chink" στη μέση μιας πιτσαρίας ήταν μια επιστροφή στην πραγματικότητα. Από τη μία πλευρά, ήταν τόσο υπερβολικό, που ήταν σχεδόν κωμικό. Θέλω να πω, δεν είναι καν η σωστή ρατσιστική προσβολή, αφού δεν είμαι Κινέζα.

Μερικές φορές σκέφτομαι αυτό το περιστατικό, όπως όταν ακούω για άλλους ανθρώπους που αποκαλούνται με ρατσιστική βρισιά ή όταν ακούω για ανθρώπους που παρενοχλούν άλλους στις συγκεντρώσεις του Τραμπ. Και θυμάμαι πόσο ευάλωτη ένιωθα. Είναι μια υπενθύμιση ότι υπάρχουν κάποια μέρη όπου εξακολουθώ να θεωρούμαι ο "άλλος".

Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό - Ιστορία 3: Ένα μάθημα από το νηπιαγωγείο

Maya James, 19, Youth Radio

Traverse City, Mich.

Μικτής Εθνικότητας (Μαύρη/ άσπρη)

Λίγο μετά την εγγραφή μου στο νηπιαγωγείο, ένας συμμαθητής μου μου πέταξε τη λέξη "N" κατά τη διάρκεια ενός καυγά. Δεν μπορώ να θυμηθώ για ποιο λόγο το μικρό αγόρι ήταν τόσο αναστατωμένο - μάλλον ήταν κάτι για το οποίο συνήθως αναστατώνονται οι μαθητές του δημοτικού. Ίσως κρατούσα τους μαρκαδόρους- ίσως έκοψα την ουρά ή το αντίστροφο.

Ήταν η πρώτη φορά που άκουγα αυτή τη λέξη. Δεν ήξερα πώς να αντιδράσω. Είχα πολλές ερωτήσεις. Θα έπρεπε να αναστατωθώ; Μπορούσα να αποκαλέσω και τον λευκό μαθητή με τη λέξη N; Ποιος εφηύρε αυτή τη λέξη; Χρησιμοποιούν οι ενήλικες τη λέξη;

Πριν από εκείνη τη στιγμή, δεν είχα ιδέα τι είναι η φυλή ή τι σημαίνει κοινωνική τάξη. Τώρα έπρεπε να μεγαλώσω.

Οι καθηγητές μου προσπάθησαν να παρέμβουν - τραβώντας το χέρι του μικρού αγοριού και απαιτώντας να με κοιτάξει στα μάτια και να "δει τον πόνο που νιώθω!". Τον ανάγκασαν να μείνει μέσα και να γράφει γράμματα απολογίας στο διάλειμμα με τα δικά τους λόγια, όχι με τα δικά του. "Έπρεπε να σκεφτώ πριν πω ότι οι μαύροι άνθρωποι είναι κακοί", λέει ένα σημείωμα που έχω κρατήσει όλα αυτά τα χρόνια, "Για μένα είσαι καλός φίλος".

Αλλά τα γράμματα δεν σταμάτησαν τους χαρακτηρισμούς ή τις πέτρες που πετούσαν στο διάλειμμα, στη στάση του λεωφορείου ή μετά το σχολείο.

Τότε είχα πολλά δυνατά ξεσπάσματα θυμού. Έκλαιγα πολύ, ήμουν ευερέθιστη. Τότε ήταν που ο πατέρας μου -ο οποίος μεγάλωσε στο Λονγκβιού του Τέξας, στο αποκορύφωμα της πολιτικής του Τζιμ Κρόου- άρχισε να μου μιλάει για τη φυλή. Αφού οι δάσκαλοί μου του μίλησαν για το περιστατικό, δεν είχε άλλη επιλογή- έπρεπε να διδάξει στην 5χρονη κόρη του την τραγική ιστορία της αφρικανικής γενοκτονίας και της υπεροχής των λευκών που ήταν το αμερικανικό δουλεμπόριο.

Ο αγώνας του πατέρα μου και ο αγώνας των γονιών του τώρα με επηρέαζε σε τόσο μικρή ηλικία. Δεν ήμουν πια ένα κοριτσάκι στα προάστια, αλλά απόγονος ανθρώπων που θεωρούνταν βοοειδή. Καμία αποζημίωση.

Θυμάμαι να σκέφτομαι: Αυτό είναι άδικο! Τι έκανα για να γεννηθώ μαύρη;

Οι κάτοικοι στο Traverse City στο Μίτσιγκαν είναι κατά 94 τοις εκατό λευκοί. Δεν είναι λοιπόν περίεργο που ένιωθα μόνη όταν μεγάλωνα ως μισή μαύρη, μισή λευκή.

Είμαι μιγάς, με μικτή εθνικότητα, αλλά στις Ηνωμένες Πολιτείες, τις περισσότερες φορές, θα με χαρακτηρίζουν πάντα ως έγχρωμο άτομο. Πρέπει συνεχώς να επιλέγω ανάμεσα στη μία πλευρά της κουλτούρας μου και στην άλλη - αναζητώντας πάντα μια μεγαλύτερη ταυτότητα. Νιώθω σαν ένα κομμάτι παζλ που χάθηκε, προσπαθώντας πάντα να βρω κάποιον τρόπο να ταιριάξω.

Πρώτη επαφή με τον ρατσισμό - Ιστορία 4: Ρατσισμός: Τι επιθυμώ να πω

Jose, 16, Youth Radio (Ο Χοσέ χρησιμοποιεί μόνο το μικρό του όνομα για να προστατεύσει την ιδιωτική του ζωή. Το κείμενό του έχει μεταφραστεί από τα ισπανικά).

Λος Άτζελες

Από το Ελ Σαλβαδόρ

Θυμάμαι την πρώτη μέρα που έμαθα τι σημαίνει αμερικανικός ρατσισμός. Ο φίλος μου κι εγώ γυρνούσαμε με τα πόδια από το σχολείο και περάσαμε δίπλα από ένα λευκό ζευγάρι. Μας κοίταξαν και άρχισαν να μιλούν μεταξύ τους σε χαμηλούς τόνους. Δεν μπορούσαμε να καταλάβουμε όλα όσα έλεγαν, αλλά πιάσαμε κάποια άσχημα πράγματα για τους Λατίνους και τη μετανάστευση και καταλάβαμε ότι μιλούσαν για εμάς. Συνεχίσαμε να περπατάμε. Δεν άξιζε τον κόπο να μπούμε σε διάλογο μαζί τους. Είναι καλύτερα να είμαστε ήσυχοι.

Δεν ξέρουν τα πράγματα που περάσαμε στην πατρίδα μας.

Μακάρι να μπορούσα να τους πω για τη ζωή μου στο Ελ Σαλβαδόρ. Εκεί, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα με τις συμμορίες. Υπήρξε μια φορά που πήγαινα στο μαγαζί και με σταμάτησαν δύο μέλη συμμοριών και με ρώτησαν: "Τι κάνεις;". Τίποτα, τους είπα. "Τότε τι κάνεις σε αυτή την περιοχή;" μου απάντησαν. Ήταν ξεκάθαρα μια απειλή.

Θα τους έλεγα πόσο δύσκολο ήταν να αποχαιρετήσω τους φίλους και την οικογένειά μου. Δεν θα πήγαινα πια στο ίδιο σχολείο. Δεν θα είχα τους ίδιους φίλους. Δεν επρόκειτο να ζήσω με την οικογένεια με την οποία μεγάλωσα όλη μου τη ζωή. Ζήτησα από τον Θεό να με βοηθήσει, του ζήτησα να με καθοδηγήσει, να με ευλογήσει και να με κρατήσει ασφαλή σε αυτό το ταξίδι.

Θα τους έλεγα για τη μέρα που έφυγα από το σπίτι μου, πώς ξύπνησα στις 3 το πρωί νευρικός και λυπημένος. Δεν ήξερα τι να περιμένω. Φανταζόμουν τις Ηνωμένες Πολιτείες ως μια μεγάλη πόλη όπου τα πράγματα ήταν τόσο κοντά και τα πάντα ήταν προσβάσιμα, όπως νοσοκομεία και επιχειρήσεις. Όταν τελικά έφτασα εδώ, όλα μου φάνηκαν παράξενα, από τη γλώσσα μέχρι τους δρόμους. Τα πάντα.

Θα τους έλεγα για το πόσο σκληρά δούλεψα για να με αποδεχτούν οι άνθρωποι. Στο σχολείο, προσπάθησα να είμαι φιλικός, αλλά υπήρξαν φορές που οι άνθρωποι μου είπαν πράγματα

επειδή μιλάω ισπανικά. Ξέρετε, ρατσιστές άνθρωποι που έλεγαν: "Εδώ είναι Αμερική. Θα έπρεπε να μιλάς αγγλικά". Δεν με νοιάζει τι λένε οι άνθρωποι. Στο τέλος της ημέρας, δεν πληρώνουν τους λογαριασμούς μου.

Πίσω στο Ελ Σαλβαδόρ, δεν ήξερα πραγματικά τι ήταν ο ρατσισμός. Ήξερα ότι είχε να κάνει με τη διάκριση σε βάρος κάποιου. Αφού βρέθηκα για λίγο στις Ηνωμένες Πολιτείες, έμαθα τη σημασία και τον αντίκτυπο αυτής της λέξης. Είναι λυπηρό το γεγονός ότι οι άνθρωποι μπορούν να είναι επιζήμιοι. Απλά δεν καταλαβαίνουν. Είναι δύσκολο να είσαι παιδί μετανάστης. Το ιστορικό μας δεν ήταν εύκολο και απλά θέλουμε κάτι καλύτερο.

Παράρτημα 2: Ερωτήσεις για συζήτηση σε μικρές ομάδες

Ιστορία 1: Ακολουθούμενος από αστυνομικό

- Τι συνέβη στον Ράιλι και ποια ήταν η αντίδρασή του;
- Ποια είναι η προσωπική σας αντίδραση σε αυτή την ιστορία;
- Πώς προετοιμάστηκε ο Ράιλι για τη συνάντησή του με τον αστυνομικό;
- Γιατί ο Ράιλι λέει ότι στην κοινότητά του ένας αστυνομικός συνήθως θεωρείται περισσότερο απειλή παρά φίλος;
- Τι αντίκτυπο πιστεύετε ότι έχει πάνω του η ανάγκη του να "προετοιμαστεί";

Ιστορία 2: Μια προσβολή εναντίον μου

- Τι συνέβη στη Μαριάν και ποια ήταν η αντίδρασή της;
- Ποια είναι η προσωπική σας αντίδραση σε αυτή την ιστορία;
- Γιατί νομίζετε ότι η Μαριάν δεν ξεπλάγη αρχικά όταν άκουσε τη βρισιά που απευθυνόταν σε αυτήν;
- Τι εννοεί η Μαριάν όταν λέει ότι η Ουάσινγκτον έχει έναν "λιγότερο φανερό" ρατσισμό;
- Με ποιους τρόπους η Μαριάν σκέφτηκε διαφορετικά για τις αλληλεπιδράσεις της με τους λευκούς συνομηλικούς της, αφότου μετακόμισε σε μια πόλη με περισσότερους Ασιάτες-Αμερικανούς;

Ιστορία 3: Μάθημα από το νηπιαγωγείο

- Τι συνέβη στη Μάγια και ποια ήταν η αντίδρασή της;
- Ποια είναι η προσωπική σας αντίδραση σε αυτή την ιστορία;
- Γιατί νομίζετε ότι ο πατέρας της Μάγια άρχισε να της μιλάει για τη φυλή και τον ρατσισμό όταν ήταν 5 ετών;
- Γιατί η Μάγια αισθάνεται ότι πρέπει να επιλέξει τη μία φυλή έναντι της άλλης στον τρόπο με τον οποίο ορίζει τον εαυτό της;
- Πώς νομίζετε ότι αυτό επηρέασε τη Μάγια διαφορετικά ως διεμφυλικό άτομο από ό,τι θα μπορούσε να επηρεάσει κάποιον που είναι μιας φυλής ή με διαφορετική φυλετική ταυτότητα;

Ιστορία 4: Τι επιθυμώ να πω

- Τι συνέβη στον Χοσέ και ποια ήταν η αντίδρασή του;
- Ποια είναι η προσωπική σας αντίδραση σε αυτή την ιστορία;
- Πώς ο Χοσέ και ο φίλος του ήξεραν ότι το λευκό ζευγάρι μιλούσε γι' αυτούς;
- Ποιες ήταν κάποιες από τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ο Χοσέ στο ταξίδι του και γιατί θα ήθελε να το ήξερε αυτό το λευκό ζευγάρι;
- Γιατί νομίζετε ότι ο Χοσέ είπε ότι δεν καταλάβαινε τις διακρίσεις;

Παράρτημα 3: Ερωτήσεις για να συζητήσετε τις αντιδράσεις ως ομάδα

- Μετά την ανάγνωση και την ακρόαση των ιστοριών, τι σας έκανε εντύπωση;
- Ποιες ήταν οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας, ενώ διαβάζατε την ιστορία ή ακούγατε τους άλλους να μιλούν για τις ιστορίες που διάβασαν;
- Ποια είναι κάποια κοινά θέματα;
- Τι μάθατε που δεν γνωρίζατε προηγουμένως;
- Αμφισβητήσατε κάτι που γνωρίζατε ή νομίζατε ότι γνωρίζατε;
- Πώς επηρέασε τα άτομα η πρώτη επαφή με τον ρατσισμό;
- Πώς αυτές οι επιδράσεις ήταν παρόμοιες και διαφορετικές μεταξύ τους;
- Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του διαπροσωπικού ρατσισμού (ατομικές πράξεις προκατάληψης, κακίας ή αποκλεισμού) και του θεσμικού ρατσισμού (πολιτικές και πρακτικές που υποστηρίζονται από την εξουσία και που ωφελούν κάποιους και αδικούν άλλους) σε αυτές τις ιστορίες;
- Πώς η επαφή του κάθε ατόμου με τον ρατσισμό το άλλαξε;

